

CUIUL LUI PEPELEA

SUPLIMENT
BILUNAR de
SATIRĂ ȘI UMOR

Serie nouă: ANUL I - Nr. 3 /
Șef de cui: Grigore COTUL

Seria veche (nr. 1 - 1373) /
Fondator: Alexandru MISIUGA

Caricaturi:
Costel PĂTRĂȘCAN

Redactor de corvoadă:
Adela COTUL

Ultima farsă

La împlinirea unui secol de la nașterea fondatorului seriei vechi a suplimentului de satiră și umor „Cuiul lui Pepelea”, din cotidianul „Răsunetul”, și, totodată, a unui deceniu și jumătate de la trecerea în eternitate a „Baronului Dracula”, se cuvine a ne aduce aminte și a închina un omagiu celui care a fost o personalitate marcantă a culturii din județul nostru, Alexandru Misiuga.

La 18 februarie 1924, marele epigramist vedea lumina zilei în comuna Adâncata, fostul județ Storojineț din „dulcea și frumoasa” Bucovină, în familia unui vestit cojocar, mama lui fiind dirigoarea corului bisericesc.

Școala primară a făcut-o în comuna Tureatca (Dorohoi). În 1940, s-a refugiat împreună cu familia sa în România, astfel că gimnaziul l-a făcut la „Lațcu Vodă” în Siret, iar cursul superior la Liceul „Eudoxiu Hurmuzachi” din Rădăuți, promoția 1944, susținându-și bacalaureatul la Liceul „Decebal” din Deva. A urmat apoi Școala Militară de Ofițeri Activi din Zărnești și Sibiu, absolvind cursurile acesteia în 1946, cu gradul de locotenent. A activat ca ofițer în Batalionul „Vânători de Munte” din Sfântu Gheorghe, apoi la Batalionul 2 Brașov și, în final, la Batalionul 16 din Bistrița, de unde, în anul 1952, a fost trecut în rezervă pe motiv că avea „rude în America”. Timp de un an și patru luni a funcționat ca profesor de topografie la Institutul Juridic din Cluj-Napoca, după care, până în anul 1970, a lucrat la Casa de Cultură „George Coșbuc” din Bistrița, perioadă în care a înființat Ansamblul folcloric „Cununa de pe Someș”.

Mai apoi, datorită faptului că vorbea nu mai puțin de șase limbi străine, Alexandru Misiuga a devenit, timp de paisprezece ani, până în 1984, când s-a pensionat, directorul Oficiului Județean de Turism Bistrița-Năsăud, fotoliul de director al OJTBN venind, în vremea aceea, la pachet cu două jalnice hoteluri, unul mai amărât decât celălalt. În consecință, primul lucru pe care l-a făcut a fost construirea unui hotel nou, decent și elegant, la Bistrița, pe care l-a numit „Coroana de Aur”, inspirat fiind de romanul „Dracula” al irlandezului Bram Stoker, chiar dacă, în acele vremuri comuniste, un astfel de nume care să facă trimitere directă la regalitate nu era deloc indicat.

A venit rândul construirii castelului „Dracula” din Pasul Tihuța, finalizat și inaugurat în august 1983, hotel care, inițial, până prin anii '90, s-a numit Tihuța, iar după Revoluție a primit numele mult visat de Misiuga, și anume „Dracula”.

Se spune că autoritățile comuniste din acele vremuri au luat în derădere ideea vizionarului Misiuga de a construi un hotel în vârful muntelui, aproape la cota 1200. O legendă urbană povestește că, în calitate sa de director al OJT-ului bistrițean, Alexandru Misiuga l-ar fi prins pe Nicolae Ceaușescu foarte bine dispus, în cadrul unui festin, la Dealul Negru, după o vânatoare de urși, și i-ar fi spus: „Ne trebuie un hotel între Transilvania și Moldova!” iar acesta i-ar fi răspuns „Și cine vă oprește?!” Obținând, astfel, acordul

verbal al șefului statului, Baronul a trecut la treabă, punând piatra de temelie a hotelului din Pasul Tihuța (Munții Bârgău). Nu a ieșit chiar cum și-ar fi dorit, din cauză că ministrul turismului din acea vreme s-a opus, Misiuga fiind nevoit să renunțe la două dintre cele trei turnuri, precum și la aspectul exterior de „ruină”.

În anul 1997, Alexandru Misiuga a fost distins cu titlul onorific de „Baron al Casei Dracula”, de către societatea „Dracula” din Londra, al cărei membru era încă de prin anul 1976, după ce a trecut printr-o serie de probe: a tras cu arcul, a trecut peste o punte șubredă, a sărit peste foc și a dansat menuet.

Baronul Dracula de Bistrița a reușit să ridice, în fața hotelului din Pasul Tihuța, un bust al scriitorului Bram Stoker, dezvelit în noiembrie 2006, chiar în prezența ambasadorului Irlandei, îndeplinindu-și, astfel, una dintre cele mai mari dorințe.

Odată cu ieșirea la pensie, Baronul a revenit la o mai veche pasiune a sa, moștenită poate din familie, de la tatăl său cojocarul: confecționarea măștilor tradiționale și a păpușilor din bucați de lână. Întreaga colecție (peste 700 de piese) realizată de Baronul Misiuga a fost donată municipalității și este găzduită într-o sală din incinta Turnului Dogarilor.

Renumit pentru umorul savuros al epigramelor sale, supranumit și „tartorul soacrelor” datorită catrenelor dedicate acestora, Alexandru Misiuga a fost membru al Uniunii Epigramiștilor din Româ-

nia și a obținut un număr impresionant de premii literare pentru epigramă, a publicat numeroase volume de poezii, proză umoristică, epigrame și epitafuri: *Pilule umoristice, pentru Anul 2000*, Editura Sport-Turism, București, 1980; *Pomana porcului* vol. I, 1994, vol. II, 1995; *Tromboane apolitice*, 1996; *Soacră, soacră, poamă acră*, 1996; *Jos pălăria*, epitafuri, Editura George Coșbuc, Bistrița, 1997; *Tiribombe cu măști și păpuși*, 1997; *Triolete*, Editura George Coșbuc, Bistrița, 1998; *Cu oiștea-n gard*, Editura George Coșbuc, Bistrița, 1999; *Panseurile unui nebun*, Editura POPA'S ART, Timișoara, 2000; *Să vezi ce n-a văzut Parisul*, schițe umoristice, Editura Răsunetul, Bistrița, 2002; *Noduri în papură*; Editura George Coșbuc, Bistrița, 2004; *300 epigrame tipărite în sistem Braille*, 2007; *Pamflete din țara lui Pazvante Chioru'*. Editura Răsunetul, Bistrița, 2007.

În anul 2000, lui Alexandru Misiuga i s-a conferit titlul de „Cetățean de onoare al municipiului Bistrița”.

Nouă ani mai târziu, în data de 17 februarie, în jurul orei 19.00, pe când întreaga urbe bistrițeană se pregătea să-l serbeze la zi aniversară, Baronul Alexandru Misiuga, reprezentant al „Casei Dracula” și „tartorul soacrelor”, a făcut o „ultimă farsă” tuturor, așa cum îi șade bine unui mare umorist, i-a lăsat pe toți „mască” și a părăsit fulgerător această lume, chiar în ajunul zilei în care ar fi împlinit 85 de ani. A doua zi, toate ziarele bistrițene erau pline de urări și pagini aniversare dedicate Baronului Alexandru Misiuga. Acolo sus, între stele, probabil Baronul zâmbea...

Adela COTUL

Argument

Gropile din municipiu,
Cele mari și mititele,
Au un rost: ca în principiu
Să mai cadă proștii-n ele.

Omagiu

A mea soacră-i delicată
Și se poartă cu mânuși...
Mi-a făcut din gât odată
O... coloană-a lui Brâncuși.

Între păsări

Cântă cucu-n România:
„Unde e democrația?”,
Dar întrebă, calmă, gaia:
„Ce e aia? Ce e aia?”

Valurile vieții

O mamă de pe strada mea
S-a supărat dintr-o nimică:
Fetița-i rămăsese grea,
Deși era cam ușurică!

În concluzie

Viața plină de păcate
E ca sarea în bucate,
Altfel lumea trist-ar fi...
Popii ce-ar mai spovedi!?

Recunoștință

Am avut o soacră bună,
Dar a strâns-o Dumnezeu
Înainte cu o lună...
Ca s-o strâng de gât și eu!

Soacra

E-o ființă pentru care,
Orice-ai zice, nu e greu
Să aprinzi o lumânare,
Mulțumind lui Dumnezeu.

Reflecția unui veterinar

Taurii mai apucară,
Altădată, vremuri bune...
Acum duc o viață-amară
Că-s sături de... „vacii nebune”!

Sinceritate

Despre soacră s-a scris mult
Și cam rău în omenire,
Eu nu scriu: Aștept s-ascult
„Veșnica ei pomenire!”

Protest

Barbare-au fost metode vechi
Să tragi școlarul de urechi!
Acum, cu suflul novator,
Îl trage el pe-nvățător!

Concluzie

Soacră-mea, un pic ne bună,
Dusă-a fost la balamuc
Și s-a-ntors cam de o lună...
Cred că-n locul ei mă duc.

Prevedere

Pentru cei ce-mi calcă pragul,
Eu pe poartă-am scris așa:
„Pregățiți-vă ciomagul,
Câine bun, dar soacra-i rea!”

Jalba puricelui

Cândva am fost un răsfățat,
Ciupeam reginele în pat,
Acum trăiesc de azi pe mâine...
Precum un jigărit de câine.

Madrigalul epigramatic

De-l definesc cât de banal,
Nu-i nici catâr, dar nu-i nici cal,
Ci pare-a fi o creatură
Ce mușcă fără dinți în gură!

Diviziunea muncii în rai

Eva, goală-n jos de brâu,
Spală rufele la râu,
Iar Adam – pornit pe rele –
Șoptea-n gând: – Ce pui de... lele!

Epigrame de
Alexandru MISIUGA